

MAI

STOMFF ANDREI AUREL

MAI

"Visez că e iarnă și crivățul bate,
Lovind în fereastră cu aripi de gheată.
Visul mă poartă de parte-departe,
Unde, în negura nopții se naște o viață."

Ninge, cu flori de cais alburii,
Se-așterne pe dealuri zăpada de mai.
Petalele cad, încet, străvezii,
Și-n juru-mi se naște o lume de rai.

Întins între fire înalte de iarbă,
Mă leagănă cerul cu văluri albastre.
În suflet domnește o liniște albă
Și-mi pare că zbor printre paseri maiastre.

Te caut de veacuri și noapte de noapte,
Departă de lume, în vis, te găsesc.
Pe buzele-mi arse de dor, mii de șoapte
S-au stins, dar mereu tot mai mult te iubesc.

Acum te-am găsit, dar cu mult mai frumoasă,
Iar eu sunt bătrân și nu cred în mine.
Cu glas cristalin, îmi pari o crăiasă
Născută din vis, tristeți să aline.

Văzduhul se-mbracă în roșii veșminte
Și curge alene către marginea lumii.
La capătul zilei, e ceasul fierbinte
Când, aproape de cer, către nord, trec lăstunii.

Se-ncearcană ziua printre flori de cais
Și soarele iarăși după culme se stingă.
Din nou ai să pleci copilă din vis.
Sunt singur pe dealuri, sunt singur și ninge.